

Sygn. akt IV Ka 487/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie:	SSO Waldemar Majka SSO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Jolanty Siwik-Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 r.

sprawy **L. C.**

syna T. i K. z domu Z. (...) r. w Ś. z art. 291 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 7 kwietnia 2016 r. sygnatura akt II K 573/14

uchyla zaskarżony wyrok w zakresie zarzucanych oskarżonemu czynów jak w punktach V, IX, XIII, XIV, XVI i XVIII jego części wstępnej i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 487 / 16

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy oskarżył L. C. o to, że:

I. w okresie pomiędzy 19.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 17000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

II. w okresie pomiędzy 07.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej (...), nr VIN (...), o wartości 20000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

III. w okresie pomiędzy 10.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN: (...), o wartości 18000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

IV. w okresie pomiędzy 03.05.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 50000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

V. w okresie pomiędzy 25.06.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 37000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

VI. okresie pomiędzy 11.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 49900 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

VII. w okresie pomiędzy 11.10.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki, B. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 50000 zł wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

VIII. w okresie pomiędzy 04.09.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 15000 zł., wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

IX. w okresie pomiędzy 19.07.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 35000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

X. w okresie pomiędzy 17.06.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 45000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XI. w okresie pomiędzy 04.06.2012r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 20000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XII. w okresie pomiędzy 18.11.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód marki/y W. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 30000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie rozmontował go na części.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XIII. w okresie pomiędzy 11.11.2013r. a 27.11.2013r., w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 28000 zł., wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XIV. w okresie pomiędzy 05.07.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 56000zł., wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XV. w okresie pomiędzy 17.05.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 28000 zł wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XVI. w okresie pomiędzy 15.01.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości (...), wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XVII. w okresie pomiędzy 28.03.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód marki P. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 40000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

XVIII. w okresie pomiędzy 06.03.2013r. a 27.11.2013r. w Ś. woj. (...), od bliżej nieustalonej osoby nabył samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...), o wartości 30000 zł. wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa, a następnie po rozmontowaniu go na części zbył innym osobom.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2016r. sygn. akt II K 573 /14:

I. oskarżonego Ł. C. uniewinnił od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od I do XI i od XIII do XVIII części wstępnej wyroku tj. czynów z art. 291§1 kk, a koszty procesu w tym zakresie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa;

II. w ramach czynu opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku oskarżonego uznał za winnego tego, że w okresie od dnia 18 listopada 2013 roku do dnia 27 listopada 2013 roku w Ś., woj. (...), nabył od nieustalonej osoby za kwotę 4.000 złotych samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze VIN: (...), o wartości 30.000 złotych, o którym na podstawie okoliczności towarzyszących nabyciu powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany

za pomocą przestępstwa kradzieży, tj. popełnienia czynu z art. 292§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 292§1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk, w brzmieniu tych przepisów obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, zawiesił oskarżonemu warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

IV. na podstawie art. 63§1 kk, w brzmieniu tego przepisu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, w wypadku jej wykonania, okres zatrzymania w sprawie tj. jeden dzień – 27 listopada 2013 roku;

V. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1/18 kosztów sądowych i wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

Z wyrokiem tym częściowo nie pogodził się oskarżyciel publiczny.

Apelujący prokurator działając na podstawie art. 425 § 1 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok co do winy w zakresie czynów opisanych pkt V, IX, XIII, XIV, XVI, XVIII części wstępnej wyroku na podstawie art. 438 pkt 3 kpk i art. 437 § 2 kpk wyrokowi temu zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na bezpodstawnym uznaniu przez Sąd I Instancji, wbrew wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego w dniu 29.11.2013r, i następnych, zeznaniom pokrzywdzonych oraz świadków - użytkowników skradzionych samochodów, że nabyte przez oskarżonego pojazdy będące przedmiotem zarzutów ujętych w pkt V, IX, XIII, XIV, XVI, XVIII części wstępnej wyroku, nie odpowiadają pojazdom nabytym i posiadanym przez oskarżonego, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z faktu zabezpieczenia w pomieszczeniach użytkowanych przez oskarżonego części i elementów wyposażenia pojazdów, wskazanych w opisach powyższych czynów, a także znajdujących się w ich wnętrzach dokumentów należących do stron, jednoznacznie wynika, iż samochody te, opisane we wskazanych wyżej punktach wyroku, oskarżony nabył, posiadał i zdemontował po uprzednim ich zakupie od przygodnie poznanego mężczyzny o nieustalonej tożsamości po cenach wielokrotnie niższych niż rynkowe, co wskazuje, iż wyczerpał on swoim zachowaniem co najmniej ustawowe znamiona występku opisanego w art. 292 § 1 kk i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie czynów V, IX, XIII, XIV, XVI, XVIII części wstępnej wyroku i przekazania sprawy do Sądu I Instancji, celem ponownego rozpoznania w zakresie wskazanych czynów

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna i skutkuje wnioskowanym w niej orzeczeniem kasatoryjnym zaskarżonego wyroku.

Poczynionych ustaleń faktycznych wyroku nie można uznać za słuszne, skoro są wynikiem niepełnej i pobieżnej oceny materiału dowodowego. Wniosek końcowy o braku dowodów winy oskarżonego w apelowanym zakresie pozostaje w sprzeczności z materiałem dowodowym sprawy, w pierwszej kolejności z wyjaśnieniami oskarżonego, w drugiej kolejności z dowodami rzeczowymi, których to dowodów Sąd I instancji nie poddał ocenie zgodnej z kryteriami art. 7 kpk.

Nie zwrócił Sąd i instancji należytej uwagi, iż w swych pierwotnych wyjaśnieniach oskarżony podawał cyt. „ Ja dotychczas kupiłem w 2013r. 10 samochodów, wszystkie za kwotę 4-5 tysięcy. Wszystkie zdemontowałem i sprzedałem...za pośrednictwem (...) Samochody te nabywałem od jednego nieznanego mi mężczyzny...Samochody te cały czas nabywałem umawiając się w tym samym miejscu z tym mężczyzną ... ulica (...) – przed szkołą, to ren mężczyzna proponował mi miejsce spotkania”, dalej wymieniał różne marki zakupionych w ten sposób pojazdów k. 49 akt. Późniejsze twierdzenia oskarżonego, jakoby to wyjaśnienie tych nie potwierdzał z powodu wymuszenia niedozwolonych metod przesłuchania (k. 498 akt) pozostają całkowicie niewiarygodnymi, skoro – jak to wynika z treści protokołu z dnia 26.11.2013r. – oskarżonemu w tej dacie postawiono tylko jeden zarzut dotyczący samochodu V. (...) (aktualnie zarzut XII), do czego oskarżony się przyznawał i wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze.

Oskarżony te wyjaśnienia złożył dobrowolnie i spontanicznie, warto też podkreślić, że przesłuchanie to odbywało się w obecności jego obrońcy z wyboru adw. W. W.. Oskarżony w dalszym toku sprawy wyjaśniał też (k. 70 akt) „ ja z mężczyzną, który przyprawdzał samochody do rozbiórki kontaktowałem się telefonicznie, to on do mnie dzwonił ... on był tajemniczy, nie dał mi nigdy swojego telefonu”.

Już z samej treści przytoczonych wyjaśnień jasno wynika, że oskarżony parał się handlem pojazdami w okolicznościach, które wskazywały na pochodzenie tych pojazdów z przestępstwa. Ewidentnie był tego świadom, bo dokonywał zakupu różnych pojazdów, bez ich dokumentów, bez zawierania umów pisemnych, ich rejestrowania, uiszczania podatków, ale za niewielki ułamek ich faktycznej wartości (np. wspomniany V. (...) za kwotę 4 000zł, podczas gdy jego faktyczną wartość stanowiła kwota 30 000 złotych), po czym dokonywał ich rozbiórki i sprzedawał części, choć nie były to pojazdy przeznaczone do złomowania.

Nie można pomijać dalszego stanowiska procesowego oskarżonego, otóż po przedstawieniu oskarżonemu wszystkich XVIII zarzutów w dniu 11.06.2014 r. ponownie przyznał się do winy, podtrzymywał wcześniej złożone wyjaśnienia, dodał że kupował samochody, które rozbiierał na części i części samochodowe sprzedawał za pośrednictwem (...), po czym ponowił wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy (k. 135-137). Gdyby oskarżony nie był sprawcą zarzucanych mu czynów, to dobrowolnie i spontanicznie nie obciążałby się winą.

O ile wyjaśnienia oskarżony zmienił podczas kolejnego przesłuchania w dniu 27.06.2014r. (k. 498) kiedy to przyznał się do zakupu jedynie V. (...), a w przypadku pozostałych samochodów kupował części do nich i handlował nimi, zaś wcześniejsze przyznanie wynikało z faktu, że policjanci mieli go bić i wieszać na jakimś haku, czego nigdzie nie zgłosił i następnie podobnie wyjaśniał na rozprawie w dniu 2.10.2014r., które to wyjaśnienia oceniano już na wstępie rozważań, to przecież zdanie zmienił już na następnym terminie rozprawy w dniu 27.11.2014r., kiedy to w jego obecności obrońca z wyboru złożył oświadczenie o przyznaniu się oskarżonego i wnioskował o ograniczenie postępowania dowodowego. Stanowisko takie oskarżony podtrzymywał konsekwentnie do końca procesu, składając kolejne wnioski co do wymiaru kary co do wszystkich zarzucanych czynów (k. 719 v., 782 v). Oczywiście samo przyznanie się do winy nie stanowi dostatecznej podstawy dowodowej dla skazania, ale w niniejszej sprawie są inne dowody obciążające oskarżonego, których sąd I instancji należycie nie ocenił.

Słusznie apelujący podniósł, że oskarżony podawał ogólnikowe opisy zakupionych pojazdów, do których przecież przystają ujawnione podczas policyjnego przeszukania części pojazdów, tj. A. (...) koloru czarnego (zarzut IX), A. (...) koloru ciemny granat (zarzut V), A. (...) koloru szarego (zarzut XIII), czy V. (...) koloru czarnego (zarzut XIV).

Należało też rozważyć, czy gdyby oskarżony nie był sprawcą zarzucanych mu czynów, to w jego posiadaniu ujawniono by części skradzionych pojazdów, opisanych na k. 8-9 ustaleń zaskarżonego wyroku, i tak :

- poduszki powietrznej i skrzyni biegów z A. (...) – zarzut V,
- skrzyni biegów z A. (...) – zarzut IX,
- kurtyny poduszki powietrznej i sterownika z A. (...)– zarzut XIII,
- sterownika poduszki powietrznej z V. (...) – zarzut XIV,
- poduszki powietrznej z F. (...) – zarzut XVI,
- tylnej klapy bagażnika z A. (...)– zarzut XVIII.

W jakich innych okolicznościach niż paserstwo (bądź nawet i kradzież) oskarżony wszedłby w posiadanie nietypowych przedmiotów pochodzących z wnętrza skradzionych pojazdów, tj. książki serwisowej F. (...) – zarzut XVI oraz dokumentów bankowych właścicielki (...) A. J., które w chwili kradzieży auta znajdowały się w kabinie samochodu – zarzut XVIII, tego sąd I instancji niestety także prawidłowo nie przeanalizował.

Koniecznym jest zatem poczynienia dokładnych rozważań, czy opisane wyżej dowody rzeczowe w połączeniu z wyjaśnieniami oskarżonego są wystarczającymi do uznania sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do zarzucanych mu występów paserstwa umyślnego, względnie nieumyślnego. Stanowisko Sądu I instancji, jakoby to z samego faktu znalezienia w czasie przeszukań części samochodowych oraz dokumentów znajdujących się w autach, a także wklejek producenta, nie sposób wyprowadzić wniosku, że całe auta tam się znajdowały, w kontekście wyjaśnień oskarżonego pozostaje sprzecznym z zasadami logicznego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego (art. 7 kpk).

W kontekście powyższych wniosków wyrok uniewinniający ostać się nie mógł, w związku z czym należało go uchylić w celu powtórzenia procesu (art. 437 §§ 2 kpk w zw. z art. 454 § 1 kpk).

W toku ponownego rozpoznania sprawy sąd I instancji uwzględni powyższe zapatrywania i skorzysta w szerokim zakresie z możliwości art. 442 § 2 kpk, poprzestając na ujawnieniu dowodów, które nie miały wpływu na uchylenie zaskarżonego wyroku.